

Sygn. akt I ACa 1119/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Grzegorz Krężolek (spr.)
Sędziowie:	SSA Anna Kowacz-Braun SSA Paweł Czepiel
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Zaczyk

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2020 r. w Krakowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Banku (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko E. W. (1), J. M. (1) i (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę

na skutek apelacji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 19 lutego 2019 r. sygn. akt I C 770/18

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od strony pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz strony powodowej Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 8.100 zł (osiem tysięcy sto złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

SSA Anna Kowacz-Braun SSA Grzegorz Krężolek SSA Paweł Czepiel

Sygn. akt I ACa 1119/19

UZASADNIENIE

Strona powodowa, Bank (...) Spółka Akcyjna w W., w pozwie skierowanym przeciwko pozwanym : (...)spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K., E. W. (1) i J. M. (1) domagała się zasądzenia solidarnie na swoją rzecz kwoty 515.373,19 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 31 października 2014r. do dnia zapłaty.

Bank podnosił , że odpowiedzialność pozwanych wynika z faktu dokonania awalu spełnienia świadczenia wynikającego z weksla wystawionego w dniu 26 kwietnia 2013r. przez (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

spółkę komandytową w K., która zmieniła później nazwę na (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w K..

Strona powodowa domagała się także obciążenia pozwanych kosztami postępowania

Pozwani we wspólnym stanowisku procesowym domagali się oddalenia powództwa oraz obciążenia strony przeciwnej kosztami sporu.

Argumentowali, że weksel został wystawiony w dniu 29 października 2014r., kiedy dla wystawcy weksła, spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w K. był już ustanowiony tymczasowy nadzorca sądowy w związku z postępowaniem upadłościowym, prowadzonym wobec niej. Z tej przyczyny podpisanie weksła w imieniu wystawcy przez E. W. (1) było nieważne, nie rodząc tym samym odpowiedzialności za zobowiązanie inkorporowane w wekslu po stronie poręczycieli wekslowych.

Drugi zarzut dotyczył odpowiedzialności jedynie pozwanych E. W. (1) i J. M. (1). Zdaniem pozwanych nie udzieliły one poręczenia wekslowego [jako osoby fizyczne] albowiem ich podpisy, mające o tym potencjalnie świadczyć, zostały złożone wyłącznie w imieniu spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K., a one działały jako przedstawicielki tej spółki.

Wyrokiem z dnia 19 lutego 2019r [określonego jako wyrok częściowy], Sąd Okręgowy w Krakowie :

- zasądził od pozwanych J. M. (1) i (...) – spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz strony powodowej Banku (...) SA w W. kwotę 515 373, 19 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 października 2014r do dnia zapłaty [pkt I] oraz

- zasądził od tych pozwanych na rzecz strony powodowej solidarnie koszty procesu w kwocie 36 586 zł. [pkt II sentencji wyroku].

Sąd Okręgowy ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

Pozwane E. W. (1) i J. M. (1) były współnikami spółki cywilnej (...).

W dniu 11 grudnia 2008r. zawarły ze stroną powodową umowę kredytu w rachunku bieżącym. Spółka cywilna została następnie przekształcona w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową z siedzibą w K..

Wspólnikami (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej byli: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., która była jej komplementariuszem oraz E. W. (1) i J. M. (1), które były komandytariuszami.

W dniu 8 kwietnia 2014r. nastąpiła zmiana firmy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w K. na (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w K..

Do reprezentacji tej spółki komandytowej uprawniony był komplementariusz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., której członkami zarządu były: E. W. (1) i J. M. (1), każda uprawniona do jednoosobowej reprezentacji tej spółki.

Z uwagi na to przekształcenie zawarty został w dniu 26 kwietnia 2013r. aneks nr (...) do umowy kredytu w rachunku bieżącym, w którym strony ustaliły, że zabezpieczeniem spłaty kredytu jest przewłaszczenie na zabezpieczenie towarów spółki, weksel własny in blanco wystawiony przez kredytobiorcę i poręczony przez komplementariusza i komandytariuszy, pełnomocnictwo do dysponowania środkami na rachunku bieżącym kredytobiorcy oraz oświadczenia kredytobiorcy i poręczycieli wekslowych o poddaniu się egzekucji. Przy zawieraniu tego aneksu spółka komandytowa była reprezentowana przez komplementariusza – (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., w imieniu której działała E. W. (1).

Wraz z podpisaniem aneksu nr (...) w dniu 26 kwietnia 2013r, został wystawiony weksel in blanco. Wystawcą była spółka(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w K., za którą podpis złożyła w imieniu komplementariusza E. W. (1) jako członek zarządu –(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K..

Na odwrocie weksła został umieszczony tekst, zawierający podpisy E. W. (1) i J. M. (1):

„Poręczam E. W. (1)

„Za spółkę poręczam E. W. (1)”

„poręczam J. M. (1)”

Przy słowach: „Za spółkę Poręczam” umieszczona została pieczęć (...) sp. z o.o.

Jednocześnie, w tym samym dniu , 26 kwietnia 2013r została sporządzona deklaracja wekslowa, w której zostali wymienieni trzej poręczyciele: J. M. (1), E. W. (1) i (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., którzy złożyli podpisy, przy czym za spółkę dokument ten podpisała E. W. (1). W końcowej części deklaracji wekslowej wskazano, że wystawiony został weksel in blanco.

Równocześnie zostały sporządzone także oświadczenia o poddaniu się egzekucji przez: (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., E. W. (1) i J. M. (1). Były to trzy osobne oświadczenia, każde zatytułowane: „Oświadczenie poręczyciela wekslowego o poddaniu się egzekucji”.

Z dalszej części ustaleń Sądu Okręgowego wynika, iż 17 września 2013r. sporządzony został aneks nr (...) do umowy kredytu w rachunku bieżącym. Strony ustaliły w nim , że zabezpieczeniem kredytu jest hipoteka umowna na nieruchomości, przewłaszczenie na zabezpieczenie towarów spółki, gwarancja spłaty kredytu udzielona przez Bank (...), weksel własny in blanco wystawiony przez kredytobiorcę i poręczony przez komplementariusza i komandytariuszy, pełnomocnictwo do dysponowania środkami na rachunku bieżącym kredytobiorcy oraz oświadczenia kredytobiorcy i poręczycieli wekslowych o poddaniu się egzekucji.

Przy zawieraniu tego aneksu spółka komandytowa[kredytobiorca] była reprezentowana przez komplementariusza:(...)spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., w imieniu której działała E. W. (1).

Wraz z aneksem nr (...), została sporządzona deklaracja wekslowa z tego samego dnia, w której zostali wymienieni trzej poręczyciele: J. M. (1), E. W. (1) i (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K., którzy złożyli pod nią podpisy, przy czym za spółkę podpisała się E. W. (1).

W tej deklaracji wekslowej nie zamieszczono stwierdzenia, które znajdowało się w deklaracji poprzedniej z dnia 26 kwietnia 2013r., że wystawiony został weksel in blanco. Wiązało się to z tym, że nie został wystawiony wówczas żaden nowy weksel, a strony traktowały poprzednio wystawiony, jako aktualne zabezpieczenie na zasadach określonych w nowej deklaracji wekslowej.

Tego samego dnia zostały sporządzone także oświadczenia o poddaniu się egzekucji przez: (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w K., E. W. (1) i J. M. (1). Były to trzy osobne oświadczenia, każde zatytułowane: „Oświadczenie poręczyciela wekslowego o poddaniu się egzekucji”.

W dniu 8 września 2014r. został ustanowiony tymczasowy nadzorca sądowy dla spółki(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w K..

Z uwagi na wypowiedzenie przez (...) SA umowy kredytu , w połowie 2014r. strona powodowa prowadziła ze spółką (...)sp. z o.o. sp. k. w K. rozmowy na temat restrukturyzacji zobowiązania kredytowego , do czego jednak nie doszło z uwagi na brak wystarczających środków spółki.

Wówczas powodowy bank zwrócił się do Banku (...) o realizację zabezpieczenia z gwarancji.

Gwarant domagał się usunięcia braków formalnych wniosku, m.in. uzupełnienia weksla o pieczętkę spółki(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. jako komplementariusza kredytobiorcy, uprawnionego do jego reprezentowania.

Z tego względu przedstawiciel strony powodowej – świadek R. H. umówiła się z pozwanymi E. W. (1) i J. M. (1) na spotkanie w siedzibie banku w R..

Na spotkaniu tym, w dniu 29 października 2014r., E. W. (1) umieściła na wekslu in blanco wystawionym dla strony powodowej pieczętkę (...)sp. z o.o. sp. k.” oraz datę „29.10.2014r.” przy swoim podpisie jako wystawcy .

Jednocześnie umieściła pieczętkę(...) sp. z o.o.” na odwrocie weksla przy podpisach swoim i J. M. (1). Umieszczenie tych pieczętek na odwrocie weksla nie było uzgodnione z przedstawicielem banku i w momencie, gdy E. W. (1) wykonywała tą czynność, pracownik banku wyrażał swój sprzeciw.

Bank (...) odmówił wypłaty gwarancji, gdyż uznał, że weksel został niewłaściwie wystawiony. Jego zdaniem nie został na dokumencie weksla prawidłowo złożony podpis za spółkę - komplementariusza . Bank - gwarant - kwestionował brak pieczętki komplementariusza przy podpisie w miejscu wystawcy oraz umieszczenie na wekslu pieczętki z brzmieniem firmy: (...)sp. z o.o. sp. k.”, które kredytobiorca uzyskał dopiero po dacie wystawienia weksla in blanco.

W dniu 30 października 2014r. ogłoszono upadłość spółki(...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w K..

Postępowanie upadłościowe zakończyło się w dniu 30 maja 2017r.

Jak ustalił ponadto Sąd Okręgowy,

Bank (...) SA przed wszczęciem niniejszego postępowania dochodził roszczeń z umowy kredytu w postępowaniu upadłościowym, uzyskując jednak bardzo niewielką kwotę Ponadto dochodził roszczeń od stron pozwanych w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny wystawiony w dniu 10 kwietnia 2015r., prowadząc następnie postępowanie egzekucyjne, które zostało umorzone w dniu 8 lutego 2017r.

Strona powodowa dochodzi także roszczeń z umowy kredytu od dłużnika hipotecznego – P. Ł.. Postępowanie przeciwko temu dłużnikowi toczy się przed Sądem Okręgowym w K.pod sygnaturą (...)

Dłużnik rzeczowy ubiegał się o wykreślenie wpisu hipoteki, wnosząc pozew o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, w którym zarzucał nieważność czynności prawnej ustanowienia hipoteki. Powództwo to zostało oddalone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 21 czerwca 2017r.

Przed wydaniem zaskarżonego orzeczenia została ogłoszona upadłość pozwanej E. W. (1). Postępowanie wobec niej zostało zawieszona.

Fakt ten jednak, w ocenie Sądu I instancji nie stał na przeszkodzie rozstrzygnięciu o roszczeniu strony powodowej skierowanym przeciwko pozostałym , solidarnie odpowiedzialnym wobec banku , pozwanym.

Zdecydował jednak o tym , że Sąd Okręgowy określił wydany wyrok jako częściowy.

Podkreślając , że ustalenia faktyczne zostały oparte przede wszystkim na treści niekwestionowanych przez strony dokumentów, Sąd ocenił przeprowadzenie dowodu z zeznań pozwanych w charakterze stron, w świetle art. 299 kpc za zbędne.

W odniesieniu do oceny prawnej zgłoszonego roszczenia , uznał je za , wobec pozwanej spółki oraz J. M. (1) , usprawiedliwione.

Motywuując taką jego ocenę na wstępie wskazał , że spór stron dotyczył tego ,

czy doszło do udzielenia przez pozwanych poręczenia wekslowego za zobowiązanie stwierdzone dokumentem weksla wystawionego przez (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową w K./ po zmianie nazwy (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w K./ , w dniu 26 kwietnia 2013r.

Jego zdaniem zobowiązanie pozwanych powstało w sposób ważny albowiem z treści poczynionych ustaleń faktycznych wynika , że:

a/ podpisy na odwrotnej stronie weksla jednoznacznie wskazują , iż poręczenia udzieliły trzy osoby[pozwani w sprawie : E. W. (1), (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. – za która działała E. W. (1) i J. M. (1).

Gdyby poręczającym była tylko spółka, a podpisy E. W. (1) i J. M. (1) stanowiły podpisy członków jej zarządu , to dwukrotne składanie podpisu przez E. W. (1) byłoby nieracjonalne. Takiej interpretacji przeczy też to , że E. W. (1) jak i J. M. (1) przed swoimi podpisami użyły sformułowania „poręczam”, podczas gdy poręczenie spółki opatrzone jest sformułowaniem „Za spółkę poręczam”.

Fakt przybicia pieczętek spółki – poręczyciela w dniu 29 października 2014r. przy podpisach E. W. (1) i J. M. (1)/ którego dokonała E. W. (1) na spotkaniu z przedstawicielem strony pozwanej w siedzibie banku w R. / trafności takiej wykładni skutecznie nie podważa,

b/ w treści deklaracji wekslowych z dnia 26 kwietnia 2013r. i z dnia 17 września 2013r. – każdy z pozwanych podmiotów jest określony jako poręczyciel i każdy z nich złożył osobno podpis, przy czym E. W. (1) w osobnych rubrykach podpisała się jako osoba fizyczna i za spółkę,

c/ w oświadczeniach o poddaniu się egzekucji jednoznacznie wskazano , iż podmioty przyjmujące na siebie ten obowiązek czynią to w charakterze poręczycieli wekslowych.

d/ fakt zaciągnięcia zobowiązania o takiej podstawie potwierdzają także relacje przesłuchanych w postępowaniu świadków.

Sąd I instancji argumentował , że avale dokonane przez pozwanych zostały udzielone za kredytobiorcę – wystawcę weksla (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową w K., w dniu 26 kwietnia 2013r , a nie jak podnosili, 29 października 2014r. O poprawności takiego wniosku przekonują w ocenie Sądu Okręgowego :

- sama treść dokumentu weksla , w którym dla oznaczenia jego wystawcy użyte zostało ówczesne [a nie zmienione następnie, przed 29 października 2014r] oznaczenie firmy tej spółki,

- brzmienie deklaracji wekslowej z dnia 26 kwietnia 2013r., w której wyraźnie wskazano, że wystawiony zostaje weksel in blanco, która różni się od brzmienia deklaracji wekslowej z dnia 17 września 2013r., w której takiego stwierdzenia już nie zamieszczono,

- relacje przesłuchanych w sprawie świadków.

W ocenie Sądu, działanie podjęte w dniu 29 października 2014r. podczas spotkania z przedstawicielem strony pozwanej w oddziale banku w R. przez E. W. (1)- wpisanie na dokumencie weksla daty „29.10.2014” oraz umieszczenie pieczętek spółki –poręczyciela na jego odwrocie, przy poręczeniach udzielonych przez te pozwane E. W. (1) i J. M. , miały na celu jedynie doprowadzenie do takiej treści tego dokumentu , która wyłączy ich odpowiedzialność z tytułu poręczenia wekslowego. Jak wskazał Sąd , może ono świadczyć realizacji znamion przestępstwa z art. 270 §1 k.k.

Odwołując się do treści norm art. 30 i 31 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. Prawo wekslowe (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 160), w konkluzji oceny roszczenia banku, uznając je za uzasadnione w stosunku do pozwanych wobec których o nim rozstrzygał, argumentował ponadto, że zarówno spółka- komplementariusz wystawcy weksla jak i J. M. (1) odpowiadają jako poręczyciele wekslowi za całe zobowiązanie wskazane w tym dokumencie. Ich odpowiedzialność jest solidarna a przy tym niezależna od tego, czy ważnym jest zobowiązanie wekslowe wystawcy. Nie ma znaczenia dla potwierdzenia odpowiedzialności pozwanych oraz jej zakresu fakt, że strona powodowa ubiegała się o zaspokojenie swojego roszczenia, realizując także inne, przewidziane przez umowę kredytową zabezpieczenia.

Podstawą rozstrzygnięcia o odsetkach była norma art. 481 kc

Orzeczenie o kosztach procesu miało swoją podstawę w art. 98 §1 i 3 kpc i zostało oparte na regule odpowiedzialności za wynik sprawy. Obowiązek stał się dla obu pozwanych miał solidarny charakter, na podstawie art. 105 §2 kpc.

Apelację od tego wyroku złożyła zarówno J. M. (1) jak i spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w K., wnosząc wspólne pismo procesowe, zawierające ten środek odwoławczy

Obejmując jej zakresem całość rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego, w jej wniosku domagali się w pierwszej kolejności wydania przez Sąd II instancji rozstrzygnięcia kasatoryjnego, zniesienia postępowania w zakresie objętym nieważnością i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania,

Jako wniosek ewentualny sformułowali żądanie zmiany wyroku i oddalenia powództwa w całości oraz obciążenia strony przeciwnej kosztami postępowania za obydwie instancje.

Przyczyny nieważności - wskazanej w art. 379 pkt 5 kpc - apelujący upatrywali w tym, iż Sąd Okręgowy, wbrew normie art. 214 kpc nie odroczył rozprawy, znając przyczynę usprawiedliwionej nieobecności pozwanej J. M. (1), która miała być przesłuchana w charakterze strony, a następnie, dowodu tego nie przeprowadzając, mimo ujawnienia wcześniej takiego zamiaru, wydał zaskarżone orzeczenie.

Poza tym środek odwoławczy został oparty na następujących zarzutach :

- naruszenia [prawa procesowego, w sposób mający dla treści orzeczenia istotne znaczenie, a to :

a/ art. 299 kpc, jako konsekwencji następstwa niepoprawnego nie przeprowadzenia odwołu z przesłuchania pozwanych w charakterze stron mimo, że fakty opisujące sposób podpisywania weksla oraz jego uzupełniania, chociaż sporne pomiędzy stronami nie zostały dostatecznie wyjaśnione treścią innych dowodów.

Ponadto skarżący nie mogli odnieść się do treści relacji przesłuchanych w postępowaniu świadków.,

b/ art. 317 kpc, jako następstwa wydania przez Sąd Okręgowy wyroku częściowego w stosunku tylko do niektórych spośród pozwanych dłużników solidarnych pomimo, iż brak było ku temu podstaw w prawie procesowym,

- błędu w ustaleniach faktycznych dotyczących okoliczności w jakich doszło do uzupełnienia weksla.

Odpowiadając na apelację strona pozwana domagała się jej oddalenia jako nieuzasadnionej i obciążenia skarżących kosztami postępowania apelacyjnego.

Po złożeniu apelacji, a przed jej przedstawieniem przez Sąd Okręgowy do rozpoznania Sądowi odwoławczemu, postanowieniem z dnia 14 maja 2019r, wydanym w sprawie o sygnaturze (...), Sąd Rejonowy dla K. w K. ogłosił upadłość pozwanej J. M. (1). / k. 433 akt/

Wobec tego fakt Sąd I Instancji postanowieniem z dnia 18 czerwca 2019r zawiesił wobec niej postępowanie.

W warunkach, gdy zawieszenie to nie stanowiło przeszkody do rozpoznania apelacji o ile wniosła ją spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...)w K., Sąd Apelacyjny przeprowadził jej merytoryczną ocenę.

Przy czym, co należy podkreślić, że orzeczenie wydane przez Sąd II instancji nie odnosiło się do apelacji wniesionej przez J. M. (1)/ co nastąpiło przed zdarzeniem prawnym w postaci ogłoszenia jej upadłości /, wobec której wyrok Sądu Okręgowego 19 lutego 2019r nadal jest orzeczeniem nieprawomocnym.

Po tych uwagach natury porządkującej, przechodząc do oceny apelacji pozwanej spółki, uznać ją należy za niezasadną i podlegającą oddaleniu.

Nie ma racji skarżąca, ponosząc najdalej idący zarzut nieważności postępowania z przyczyny wskazanej w art. 379 pkt 5 kpc.

Zwracając uwagę, iż motywacja tego zarzutu, która wynika z treści uzasadnienia środka odwoławczego koncentruje się na konsekwencjach prowadzących do niej, wynikających z okoliczności dotyczących ściśle pozwanej J. M. (1), powiedzieć należy, że zarzutu tego nie można podzielić.

Punktem wyjścia dla takiego wniosku, jest stwierdzenie, że podczas postępowania przed Sądem Okręgowym zarówno ta pozwana jak i spółka były profesjonalnie zastępowane.

Miały możliwość prezentowania swojego stanowiska procesowego jak również zgłaszania dowodów i podnoszenia twierdzeń.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, wypracowanym na tle wykładni normy art. 379 pkt 5 kpc, które Sąd Apelacyjny, w składzie rozpoznającym sprawę podziela, nieważność postępowania z powodu braku możliwości obrony praw procesowych przez stronę ma miejsce wówczas, jeżeli na skutek działania przeciwnika procesowego lub wad postępowania Sądu prowadzącego postępowanie rozpoznawcze, taka obrona faktycznie po stronie odwołującej się do tego zarzutu, wykluczona została w zupełności, czy to w całym postępowaniu lub samodzielnej jego części.

/ por. bliżej w tej materii, powołany jedynie dla przykładu, judykat SN z 28 listopada 2002, sygn.. II CKN 399/01, publikowany w zbiorze Lex nr 19607/.

Tego rodzaju sytuacja, w odniesieniu do skarżącej spółki [jak i drugiej z pozwanych wobec której został wydany wyrok Sądu I instancji], nie miała miejsca.

Okoliczność, że za pozwaną spółkę nikt nie został przesłuchany, a ponadto Sąd Okręgowy nie przeprowadził dowodu z przesłuchania w charakterze strony J. M. (1) [z przyczyn, które zostaną ocenione w dalszej części motywów orzeczenia], nie może stanowić podstawy do potwierdzenia tej zasadniczej wady postępowania, niweczącej orzeczenie poddane kontroli instancyjnej.

Tym bardziej nieprawidłowości tej nie potwierdza i podnoszonego skutku dla postępowania jako takiego nie rodzi fakt, że Sąd odmówił odroczenia rozprawy 7 lutego 2019r wobec, jak twierdzi apelująca, usprawiedliwionej nieobecności na niej J. M. (1).

W swoim stanowisku pomija ona, że podczas całego jej przebiegu był obecny zawodowy pełnomocnik nieobecnej, mając niekrepowaną ta nieobecnością możliwość prezentowania jej stanowiska, w tym w szczególności zadawania pytań przesłuchiwanym w tym dniu świadkom / por k. 377-379 akt /.

Już tylko na marginesie i dla porządku dostrzec należy, że to strona powodowa wniosowała o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania pozwanych ale na rozprawie dniu 7 lutego 2019r, wobec treści zeznań świadków wniosła ten cofnęła. Wobec niego pozwana spółka nie zaoponowała, a pełnomocnik J.M. (1) złożył wniosek o jej przesłuchanie.

Sąd I instancji oddalił wniosek o przeprowadzenie tego dowodu [oraz przesłuchanie pozostałych pozwanych], a ta decyzja procesowa nie została zakwestionowana zarzutem opartym na art. 162 kpc./ por. k. 379 akt , zapis dźwiękowy rozprawy z 7 lutego 2019r czas 1h 3minuty do 1 h 6 minut/.

Nie ma racji skarżąca spółka, stawiając zarzuty procesowe.

Przypomnieć należy , że skuteczne podniesienie zarzutu procesowego wymaga łącznej realizacji dwóch warunków.

Pierwszy to ten, aby zostało potwierdzone , że rzeczywiście prowadząc postępowanie Sąd , stosując taką normę formalną, postąpił niezgodnie z jej treścią. Drugi wymaga aby ta nieprawidłowość była przyczynowo połączona z treścią podjętego przez Sąd rozstrzygnięcia , mając na nie wpływ. Nieco inaczej kwestię tę ujmując , opisany warunek jest spełniony wówczas, jeżeli strona dowiedzie , że gdyby nie ta nieprawidłowość formalna , ostateczny wynik sporu stron byłby inny , niż ten wyrażony treścią sentencji zaskarżonego wyroku.

Żaden z zarzutów procesowych sformułowanych w apelacji wymagań tych nie spełnia , wykluczając tym samym ich zasadność.

Z przyczyn o których była już mowa nie odroczenie rozprawy z powodu nieobecności na niej J. M. (1) nie może uzasadnić oceny przeciwnej tym bardziej gdy weźmie się pod rozwagę cały przebieg rozprawy z dnia 7 lutego 2019r i podejmowane tam decyzje procesowe , jak również odnoszenie się do nich zawodowego pełnomocnika tej strony.

W warunkach, gdy nie sformułował on zarzutu naruszenia art. 162 kpc wobec oddalenia przez Sąd I instancji wniosku o przesłuchanie pozwanych , tym bardziej nie może skutecznie budować na decyzji o nieodroczeniu argumentacji wspierającej zarzut naruszenia art. 214 kpc.

Nie można też traci z pola widzenia tego , że skarżąca nie stara się nawet motywować tego w jaki sposób odmowa odroczenia miałyby wpłynąć na ostateczną treść rozstrzygnięcia. [o tym , iż nie jest usprawiedliwioną przyczyną nieważności postępowania była już mowa wyżej]

Chybiony jest zarzut procesowy o ile apelująca spółka powołuje naruszenie art. 299 kpc. Wskazane wyżej nie powołanie zarzutu z art. 162 kpc wobec postanowienia o oddaleniu wniosku o przesłuchanie pozwanych czyni go niezasadnym.

Uzupełniająco należy dodać , że w motywach apelacji nie wskazano motywacji mającej potwierdzić w jaki sposób i dlaczego relacje pozwanych miałyby wpłynąć na ocenę faktów dotyczących wystawienia w dniu 26 kwietnia 2013r weksla , czy sposobu jego wypełnienia w porównaniu z tym, co w tym zakresie potwierdzają , nie negowane w apelacji dokumenty / skarżąca zarzutów dotyczących wiarygodności tych dowodów nie formułuje /.

Odeprzeć należy także zarzut procesowy naruszenia art. 317 kpc.

W ocenie Sądu Apelacyjnego , biorąc pod rozwagę ustawową definicję wyroku częściowego , wynikająca z brzmienia art. 317 §1 kpc brak było dostatecznych podstaw aby tego, aby wyrok objęty apelacją traktować jako wyrok częściowy. Już chociażby z tej przyczyny , iż Sąd I instancji uznał , że możliwym jest rozstrzygnięcie o całości żądania , jakkolwiek wobec dwojga spośród trzech współuczestników materialnych po stronie biernej.

Orzekł również o kosztach procesu , co tym bardziej upewnia , że w tym przypadku doszło do wydania wyroku zwykłego [końcowego] , chociaż w odniesieniu do niektórych sposobów dłużników solidarnych banku w zakresie dochodzonego przezeń w postępowaniu roszczenia w znaczeniu procesowym

/ por. w tej kwestii także uwagi A. Jakubeckiego w komentarzu do kodeksu postępowania cywilnego t. 1 s. 1001-1002 Wydawnictwo Wolters Kluwer Business 2011/

Ocenianego zarzutu nie można jednak podzielić albowiem nawet uznanie takiego oznaczenia orzeczenia za nieprawidłowość, nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia . Gdyby wyrok był wyrokiem „ zwykłym „jego treść nie byłaby

odmienna , w tym w szczególności nie potwierdzałyby , iż powództwo , jako merytorycznie nietrafne, podlegałyby oddaleniu.

Dla porządku należy dodać , że wbrew sugestii strony powodowej zawartej w odpowiedzi na apelację , Sąd II instancji nie mógł też potraktować takiego oznaczenia kwestionowanego wyroku jako podlegającej sprostowaniu oczywistej omyłki.

Nie ma racji skarżąca spółka podnosząc zarzut błędu w ustaleniach faktycznych dotyczących okoliczności opisujących sposób uzupełniania weksla in blanco.

W warunkach, gdy apelująca nie formułuje zarzutu przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów , Sąd Apelacyjny zobowiązany jest przyjmować , że zgromadzone dowody zostały ocenione przez Sąd meriti poprawnie. A z ich treści wynika taki [niewadliwy] stan faktyczny , który Sąd I instancji przyjął za podstawę kontrolowanego instancyjnie orzeczenia.

Opieranie wniosku o błędnie ustaleń na treści dowodów , które nie zostały przeprowadzone z przyczyn o których była już mowa, jest nieusprawiedliwione.

Odparcie zarzutów stawianych przez skarżącą ma te m. in. ten skutek , iż ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Okręgowy jako poprawne i kompletne dla podjęcia rozstrzygnięcia o roszczeniu strony powodowej , Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne.

Sąd II instancji podziela ocenę prawną tego roszczenia , którą przeprowadził Sąd Okręgowy. Powtarzanie tych samych lub treściowo bardzo zbliżonych argumentów jest z przyczyn teleologicznych zbędne. Wystarczy zatem wskazać , że przy podejmowaniu orzeczenia nie doszło do nieprawidłowej wykładni lub niepoprawnego zastosowania relewantnych dla oceny żądania strony powodowej norm materialnych.

Z podanych przyczyn ,w uznaniu apelacji za niezasadną , Sąd Apelacyjny orzekł o jej oddaleniu , na podstawie art. 385 kpc w zw z art. 30 i 31 prawa wekslowego.

Podstawą orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego była norma art. 98 §1 i 3 kpc w zw. z art. 108 §1 i 391 §1 kpc i wynikająca z niej , dla wzajemnego rozliczenia stron z tego tytułu , zasada odpowiedzialności za wynik sprawy.

Kwota należna wygrywającemu Bankowi (...) SA w W. od przerywającej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w K. , biorąc pod rozwagę wskazaną w środku odwoławczym wartość przedmiotu zaskarżenia oraz fakt , że koszty te wyczerpywały się w wynagrodzeniu profesjonalnego pełnomocnika banku , będącego radcą prawnym , została ustalona na podstawie §2 pkt 7 w zw. z §10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 22 października 2015 [jedn. tekst DzU z 2018 poz. 265].

SSA Anna Kowacz – Braun SSA Grzegorz Krężolek SSA Paweł Czepiel